

opføres vindmøller i vandet ved de danske kyster, således at det med en konkret angivet afstand fra kystlinien sikres, at vindmøllerne bliver usynlige set fra land?»

Begrundelse

Spørgeren erfarer, at kapløbet, om at sikre sig gode vindmøllepladser på det danske søterritorium, er i fuld gang. Af hensyn til at sikre de danske naturværdier, er det utroligt vigtigt, at vore kyststrækninger ikke af politiske og/eller økonomiske grunde bliver plastret til med vindmøller. Dette ikke mindst set på baggrund af den ødelæggende og dominerende mastodontvirkning, de nuværende og kommende møller har på den danske befolknings naturoplevelser.

Derfor finder spørgeren det vigtigt at få oplyst, om usynlighedskriteriet fra land er indeholdt i den nugældende planlægningslovgivning, eller om der ved en eventuel revision af loven, vil blive indarbejdet faste eller fleksible afstandsregler, der indeholder usynligheds-kriteriet.

Svar (26/ 10 99)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): I 1994 udgav Miljø- og Energiministeriets udvalg om havbaserede vindmøller rapporten *Vindmøller i danske farvande – en undersøgelse af de visuelle forhold ved opstilling af vindmøller på havet*. Heri konkluderes, at den visuelle påvirkning fra vindmøller på havet ikke kun afhænger af afstanden til kystlinien, men også af en række andre faktorer, herunder kysttypen og møllestørrelsen. Spørgsmålet om afstand mellem kyst og havvindmøller må derfor bero på en konkret landskabelig vurdering. F.eks. foreslår rapporten for 1 MW vindmøller en minimumsafstand på 25 km ved »særlige naturområder ved høje kystlandskaber (højder over 30 m)«, hvorimod der foreslås »ingen begrænsning« ved kystlandskaber med landbrug og industri.

På baggrund heraf hedder det i Havmølleudvalgets *Vindmøller i danske farvande – Kortlægning af myndighedsinteresser, vurderinger og anbefalinger* (1995): »Det er Havmølleudvalgets opfattelse, at der også er muligheder for at opstille havmølleanlæg med et mindre antal vindmøller i de kystnære farvande. Sådanne vindmølleopstillinger bør efter Havmølleudvalgets opfattelse kun

tillades efter en nøje landskabelig vurdering af den konkrete lokalitet, og resultatet af denne vurdering bør tillægges stor vægt over for energiinteressen«.

Der kan ikke herske tvivl om, at vi skal være meget varsomme med at placere vindmøller ud for de danske kyster. En af de vigtigste begrundelser for at placere vindmøller på havet er netop ønsket om at begrænse de visuelle gener fra vindkraft. Som det fremgår af ovenstående citater har det imidlertid aldrig været på tale at indføre et »usynligheds-kriterie« for vindmøller på havet. F.eks. er der tekniske landskaber, hvor det er muligt at lave en visuel indpasning af vindmøller (*Store vindmøller – en undersøgelse af de visuelle forhold ved opstilling af store vindmøller ved større industri anlæg* (1996)). Dette gælder uanset om vindmøllerne står på land eller på havbunden og dermed juridisk set defineres som havmøller.

Vindmøller på havet er ikke omfattet af lov om planlægning. Opstilling af vindmøller på søterritoriet kræver derimod tilladelse fra staten, som har højhedsretten over søterritoriet. I henhold til § 1, stk. 6 i lov om elforsyning, som senest ændret 10. februar 1998, er det således miljø- og energiministeren, som godkender forundersøgelser, planlægning og opstilling af elproduktionsanlæg, der udnytter energi fra vandet, strømme og vind i den eksklusive økonomiske zone og på søterritoriet. Denne kompetence er delegeret til Energistyrelsen.

Såfremt et projekt vurderes at have indvirkning på miljøet, herunder at projektet vurderes at have landskabelige påvirkninger, skal ansøger udarbejde en VVM-redegørelse. Af Energistyrelsens og Skov- og Naturstyrelsens *Retningslinier for udarbejdelse af VVM-redegørelser for vindmølleparker på havet* (maj 1999) fremgår endvidere, at VVM-redegørelser skal belyse eventuelle påvirkninger af de landskabelige forhold. Når en projektansøger har udarbejdet fyldestgørende VVM-redegørelse sendes denne i offentlig høring. I denne proces høres statslige, regionale og lokale myndigheder såvel som natur- og miljøorganisationer. På baggrund af høringssvarene kan der træffes en endelig afgørelse.

Det er min opfattelse, at der i kraft af VVM-proceduren sker en nøje vurdering af de landskabelige forhold ved placering af vindmøller på havet.